

ת"פ 47062/03/16 - מדינת ישראל נגד ענאן חנני

בית משפט השלום בנצרת

07 אפריל 2016

ת"פ 47062-03-16 מדינת ישראל נ' חנני(עציר)

ת"פ 47069-03-16

לפני כבוד השופט אדריס נעמן
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
ענאן חנני (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נחמה כשר

ב"כ הנאשם - עו"ד גיידא עספור מהסנגוריה הציבורית

הנאשם - הובא

מזדן

רקע וטענות הצדדים

1. הנאשם הורשע בעבירה של **כניסה לישראל שלא כחוק** (לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952) לאחר שהודה כי ביום 21/3/16, בשעה 01:50, נתפס במטעי הזיתים הסמוכים לשכונת הר יונה בנצרת עילית, מבלי שהיו בידיו אישורים כחוק.

2. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין חודש לששה חודשי מאסר בפועל, וזאת בשים לב לחומרת הפגיעה בערכים המוגנים המתגברת כיום בשל המצב הביטחוני הקשה. עוד הדגישה כי ממילא לא מתקיימת בענייננו הלכת "אלהרוש", באשר אין זו כניסתו הראשונה של הנאשם לישראל, וכאשר לחובתו הרשעה קודמת בה הוטל עליו תנאי החל עליו כעת בגין העבירה שבנדון.

בשל עברו הפלילי של הנאשם ובשל ההרתעה המתבקשת כנגזרת של המצב הביטחוני, התבקש בית המשפט להטיל עונש ברף הבינוני של המתחם, להפעיל את התנאי במצטבר, ולהטיל בנוסף מאסר מותנה וקנס כספי.

3. באת כוחו של הנאשם הדגישה כי אין לסטות מהלכת "אלהרוש" היות שהמצב הביטחוני הקשה לא הוכח כלל וכלל כרלוונטי ביחס לנאשם הספציפי שבנדון. עוד הוסיפה כי לא נמצאה כל אינדיקציה בטחונית לגביו, הוא לא נתפס במקום המעיד על קיומה של סכנה מצדו, אף לא ביצע כל עבירה נלווית. לגופו של עניין טענה כי הנאשם שהה בישראל לצרכי פרנסה בלבד, שכן על אף גילו הצעיר (21) הוא המפרנס היחיד לאמו ולחמשת אחיו, לאחר שאביו נפטר.

בהתאם ומשום הודאתו בהזדמנות הראשונה והחיסכון בזמן שיפוטי ביקשה להטיל עליו עונש מהרף התחתון של המתחם תוך הפעלת התנאי הקודם בחופף (ככל הניתן).

דין

4. כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בבואנו לקבוע את מתחם הענישה ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

5. **הערך המוגן** בעבירות של שהייה בלתי חוקית כולל את זכותה וחובתה של מדינה לשמור על שטחיה וגבולותיה מפני כניסת הזולת אליה ושהייתו בה שלא כחוק, ובעיקר משום הסיכון הביטחוני הפוטנציאלי לשלום הציבו (ראו והשוו רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 5/5/09, "נבו").

6. בעת סקירת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** יש לבחון, בין השאר, את מטרת הכניסה לישראל, את משך השהייה בה, ואת קיומן - או העדרן - של עבירות נלוות לעבירת השהייה הבלתי חוקית. בענייננו אין מידע על תקופת הזמן בה שהה הנאשם בישראל, ומטרת הכניסה נלמדת במקרה זה מדבריו של הנאשם עצמו ומהעובדה כי לא ביצע כל עבירה נלווית. בתוך כך לא הובאה כל ראיה כי מטרותיו היו פליליות או ביטחוניות.

7. סקירת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי ביחס לשוהים בלתי חוקיים שנכנסו לארץ **לראשונה, לצורכי פרנסה ולא ביצעו כל עבירה נלווית**, נע **מתחם הענישה ההולם** בטווח שבין מאסר מותנה ובין 5 חודשי מאסר בפועל (רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל מיום 9/12/14, "נבו").

בתוך כך איני סבור כי יש לשנות מהלכה זו כעת ביחס למי שלא הובאה בעניינים כל אינדיקציה ביטחונית או פלילית מעבר לעצם שהייתם, חרף המצב הביטחוני הקשה השורר כיום במדינה. ההחמרה לצרכי הרתעה - שאין מחלוקת בדבר חשיבותה - יכולה וצריכה לבוא לידי ביטוי בתוך **מתחם** זה, אשר כשמו כן הוא (וראו החלטות דומות שניתנו בעפ"ג (מחוזי-חיפה) 46537-10-15 **מדינת ישראל נ' פטאפטה** מיום 29/10/15 וע"פ (מחוזי-נצרת) 57021-10-15 **ג'עברי נ' מדינת ישראל** מיום 10/11/15, "נבו").

8. בענייננו ובשל העובדה כי אין מדובר בעבירה ראשונה, אני סבור כי **מתחם העונש הראוי נע בין מאסר מותנה ובין שישה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה**.

9. כמצוות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, יקבע העונש בתוך מתחם ענישה זה, בהתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

הנאשם בן 21, רווק.

לחובתו הרשעה קודמת בעבירת שב"ח והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, בגינה הוטלו עליו 25 ימי מאסר ותנאי בן 3 חודשים (ת"פ 15-11-19853, שלום נצרת מיום 16/11/15).

הנאשם ביצע את העבירה שבנדון בתוך תקופת התנאי, ובתוך 4 חודשים בלבד מיום שנגזר דינו וניכר כי העונש לא הרתיע אותו.

מנגד נזקפה לזכות הנאשם הודאתו בהזדמנות הראשונה, והחיסכון בזמן שיפוטי שבצדה.

סיכום והכרעה

10. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, לרבות חומרת המעשים ופגיעתם בערכים המוגנים מחד, והעדר כל אינדיקציה לסיכון ביטחוני או לקיומן של עבירות נלוות מאידך, ולאחר שהבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם (הרשעה קודמת וביצוע העבירה בתוך תקופת התנאי), אני סבור כי עונשו מצוי ברף הבינוני של מתחם העונש שנקבע לעיל.

אני סבור אפוא כי מאסר מידתי בפועל בצירוף מאסר מותנה וחתימה על התחייבות ישקללו את כלל האינטרסים הצריכים לעניין, וייתנו מענה ראוי בנסיבות גם לצרכי ההרתעה, האישית והכללית.

11. אשר לתנאי, לא ראיתי הצדקה שלא להפעילו, בשים לב לזמן הקצר שחלף בין מועד גזר הדין ובין ביצוע העבירה שבנדון ולצרכי ההרתעה המתבקשים. עם זאת ובשקלול מכלול הנסיבות והצורך במידתיות, מצאתי להפעיל את חלקו בחופף לעונש כאן.

12. בהתאם אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של חודשיים.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירה על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך ₪ 2,000 לפיה ימנע הנאשם מביצוע העבירה של כניסה

לישראל שלא כחוק למשך שנתיים. היה ולא יחתום על התחייבות זו באופן מיידי, יאסר לפרק זמן של 7 ימים.

ד. הנני מפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים שהוטל בת"פ 19853-11-15 (בבית משפט השלום בנצרת) כך שחודש אחד מתוכו יופעל בחופף, וחודשיים יופעלו במצטבר.

בסך הכל ירצה הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל.

מניין המאסר מיום מעצרו, 21/3/16.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר ב' תשע"ו, 07/04/2016, במעמד הנוכחים.

אדריס נעמן, שופט